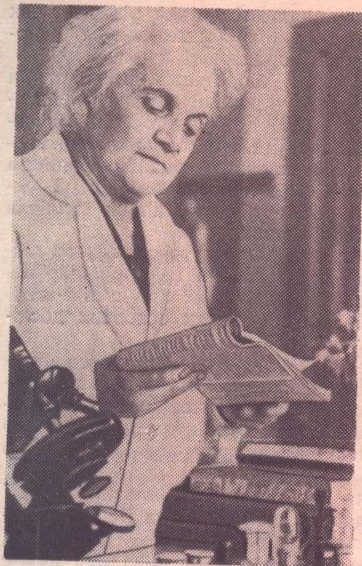

Олександра Іванівна Смирнова-Замкова

22 вересня 1962 р. на 83-му році життя померла визначна вчена, заслужений діяч науки, професор, доктор медичних наук, академік АН УРСР Олександра Іванівна Смирнова-Замкова.

Народилась О. І. Смирнова-Замкова у 1880 році в сім'ї земського лікаря в Переяслав-Хмельницькому. Здобувши вищу освіту, Олександра Іванівна протягом тривалого часу працювала під керівництвом відомого вченого-патолога і бактеріолога В. К. Високовича.

У 1927 р. вона перейшла на роботу в Академію наук УРСР. Одночасно з 1933 р. О. І. Смирнова-Замкова керувала кафедрою патологічної анатомії 2-го Київського медичного інституту. З 1938 р. очолювала відділ патологічної анатомії Інституту клінічної фізіології АН УРСР, а з 1953 р. і до останніх днів свого життя керувала лабораторією морфології нервової системи Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця.

Наукова діяльність Олександри Іванівни в основному була присвячена вивченню функціонально-морфологічного стану органів і систем організму при різноманітних патологічних процесах (інфекційні хвороби, злоякісний ріст, гіпертонія, променева хвороба, тощо). Та особливо виявились риси О. І. Смирнкової-Замкової як та-

лановитого дослідника неклітинних структур організму. Понад 30 років наполегливої праці присвятила вона вивченню цієї проблеми. У протилежність поглядам, нібито основна речовина виконує лише опірну, механічну роль, Олександра Іванівна створила струнку вчення про фізіологічні особливості неклітинних структур організму, однією із складових частин яких є основна аргірофільна речовина.

Вивчення реактивності основної аргірофільної речовини при ряді патологічних процесів дало можливість О. І. Смирнкової-Замкової по-новому трактувати патогенез гіпертонії, ранового сепсису, диспепсії дитячого віку, уражень нервової системи, змін нервової провідності та ін.

Свої наукові спостереження Олександра Іванівна підсумувала й узагальнила в монографії «Основна аргірофільна речовина та її функціональне значення», що вийшла в 1955 р.

Свої наукові дослідження Олександра Іванівна завжди пов'язувала з практикою охорони здоров'я, працюючи прозектором багатьох лікувальних закладів. Вона була одним з найкращих спеціалістів з питань діагностики пухлин, дослідження біопсійного матеріалу. Великою популярністю у лікарів користувалися клініко-анатомічні конференції, які провадились за участю Олександри Іванівни в Українському інституті клінічної медицини ім. акад. М. Д. Стражеска, де вона протягом багатьох років працювала.

Поряд з великою науковою, педагогічною і консультативною роботою Олександра Іванівна брала активну участь у громадському житті. Вона була депутатом Київської міської Ради депутатів трудящих п'яти скликань, брала діяльну участь в роботі багатьох наукових з'їздів, конференцій, була почесним членом Всесоюзного товариства патологоанатомів і Румунського медичного наукового товариства.

Плодотворна діяльність О. І. Смирнкової-Замкової на науковій ниві дістала широке визнання і високу оцінку Радянського уряду і громадськості. У 1944 р. їй було присвоєно звання заслуженого діяча науки, а в 1952 р. її обирають академіком Академії наук УРСР. Олександра Іванівна була нагороджена кількома орденами і медалями.

О. І. Смирнова-Замкова до останніх своїх днів продовжувала наполегливо працювати на користь нашої радянської науки. Її життя є прикладом самовідданого служіння своєму народові. В її особі широка медична громадськість нашої країни втратила визначного талановитого вченого, чуйну сердечну людину. Пам'ять про О. І. Смирнову-Замкову назавжди збережеться у всіх тих, хто мав щастя знати її і працювати з нею.

Р. С. Златін, О. Ф. фізіологічних і біологічних доз гамма-променів.
Б. Р. Кричинський, іонізуючої радіації суванні

П. Г. Костюк і Л. центральних синапсів.
Н. А. Бусигіна, Безанемізації центральної суванні

Е. Г. Городецька, ленко, Р. І. Жпатології у дітей

К. П. Балицький, сполучної тканини

А. А. Осьмак, Пове-
Т. К. Валуєва, Змін-
при ураженні печ-

М. Н. Левченко, Ро-
залоз в регуляції

Л. І. Старушенко, амінокровином (ла-
Н. Й. Ваколюк, Темп-

травної системи
І. В. Касьяненко, І-
С. І. Вовк, До питань-
системи в розвитку

Ло Синь-мао, Вплив-
лин молочних залоз

І. Н. Алексеева, Е-
(БК-8), гетерогенні-
нізмі

Ф. М. Ейдельман, І-
рази при виразков-

М. Г. Мартиненко, собаки

О. В. Ковальова, З.-
З. Я. Ткаченко, До-

Є. Ю. Чеботарьов, променевої хвороби

М. М. Повжитков, І-
в експериментальній

П. М. Серков, Цінний
О. І. Смирнова-Замкова